

# Innvandrere blir værende i fattigdom

*Andelen fattige innvandrere gikk ned fra 19 til 12 prosent mellom 1993 og 2007, mens andelen fattige i befolkning for øvrig gikk ned fra 3 til 2 prosent. Nedgangen i antall fattige henger sammen med gunstige arbeidsmarkedsforhold og jevn økning i yrkesinntektene i denne perioden. Andelen fattige blir også lavere når verdien av kommunale tjenester inkluderes som del av innvandrernes inntekt. Men likevel opplever mange innvandrere vedvarende fattigdom.*

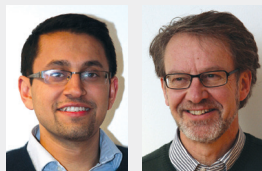
Manudeep Bhuller og  
Rolf Aaberge

## Datagrunnlag

Vårt datagrunnlag består hovedsakelig av Statistisk sentralbyrås

- inntektsstatistikk for husholdninger for perioden 2005-2007
- inntektsstatistikk for personer og familier for perioden 1993-2004
- husholdspanel for samme periode, konstruert for analyseformålet
- kommunenes regnskapsdata for perioden 1993-2007, hentet fra databasen KOSTRA

Vi benytter også individopplysningene fra *Befolkningsregisteret*, *Arbeidstaker- og arbeidsgiverregisteret* samt opplysningene fra databasen *FD-Trygd* for samme periode.



**Manudeep Bhuller** (t.v.) er doktorgradsstudent i samfunnsøkonomi og første-konsulent i Statistisk sentralbyrå, Gruppe for mikroøkonomi. (manudeep.singh@ssb.no)

**Rolf Aaberge** er matematisk statistiker og forskningsleder i Statistisk sentralbyrå, Gruppe for mikroøkonomi. (rolf.aaberge@ssb.no)

Økonomisk fattigdom er mer utbredt blant innvandrere enn i befolkningen for øvrig når vi definerer fattigdom ved lav disponibel inntekt et enkelt år (Østby 2010). Imidlertid vet vi lite om forekomsten av økonomisk fattigdom blant innvandrere er av midlertidig eller permanent karakter. Spørsmålet om, og eventuelt i hvilken grad, kommunale tjenester bidrar til å redusere fattigdom blant innvandrere, som vi skal se nærmere på her, har heller ikke vært analysert tidligere.

Vi skal her beskrive omfanget og varigheten av økonomisk fattigdom for ulike grupper av innvandrere, definert etter kjennetegn som landbakgrunn og bosted, og ved hjelp av detaljerte individuelle inntekts historier og regnskapsdata fra norske kommuner fra 1993 til 2007 (se tekstboks om datagrunnlag).

## Tar hensyn til kommunale tjenester

Tallfesting av fattigdom er avhengig av en rekke metodiske forutsetninger. De viktigste er definisjon av inntektsbegrep, regnskapsperiode for inntekt og fastsettelse av fattigdomsgrensene. I denne studien benytter vi inntektsbegrepet utvidet inntekt definert som summen av inntekt etter skatt og verdien av mottatte kommunale tjenester (se tekstboks om inntektsbegreper). Dette gjør vi for å ta hensyn til at også tjenestene som det offentlige tilbyr, har betydning for individenes økonomisk velferd og dermed kan ha betydelige fordelingsvirkninger.

Vi analyserer innvandrere og andre personer som har vært bosatt i Norge i ett eller flere av årene mellom 1993 og 2007. Vi deler denne perioden i fem treårsperioder og bruker treårsinntekt som et mål på de økonomiske ressursene et hushold disponerer til forbruk i de aktuelle tre årene. Treårsinntekten be-

## Inntektsbegreper

Utvidet inntekt defineres som summen av inntekt etter skatt og verdien av mottatte kommunale tjenester.

Inntekt etter skatt består av markedsinntekter og kontantoverføringer med fradrag for skatter. Markedsinntekter omfatter lønnsinntekt, netto næringsinntekt og brutto kapitalinntekt. Kontantoverføringer består av ytelser fra folketrygden, tjenestepensjon, dagpenger ved arbeidsledighet, barnetrygd, bostøtte, stipend, forsørgerfradrag, sosialhjelp, grunn- og hjelpestønad, kontantstøtte, engangsstønad ved fødsel og introduksjonsstønad for nyankomne flyktninger (innført i 2004).

Kommunale tjenester består av den samlede verdien av gratis eller sterkt subsidierte tjenester som kommunene tilbyr, for eksempel barnehager, undervisning, sosiale tjenester, barnevern, kultur, infrastruktur, helsestell og pleie og omsorg.

regnes som summen av de årlige ekvivalentinntektene over en treårsperiode, målt i faste priser (se tekstboks om sammenliknbarhet av husholdsinntekter).

### Jevn inntektsvekst ...

Både innvandrere og befolkningen for øvrig har hatt en jevn inntektsvekst fra 1993 til 2007 (målt i faste priser). Dette skyldes hovedsakelig økte lønnsinntekter. Det er imidlertid betydelige forskjeller i sammensetningen av inntektene mellom ulike innvandringsgrupper og den øvrige befolkningen.

Målt per forbruksenhet finner vi at innvandrerne har en gjennomsnittsinntekt som er omtrent 15 prosent lavere enn gjennomsnittsinntekten til befolkningen for øvrig i hver av de fem treårsperiodene, mens gjennomsnittsinntekten til flyktninger og norskfødte med innvandrerbakgrunn er rundt 25 prosent lavere enn gjennomsnittsinntekten til den øvrige befolkningen (se figur 1).

Markedsinntektene (lønns-, kapital- og næringsinntekter) utgjør en mindre andel av de samlede inntektene for innvandrere enn for befolkningen for øvrig. Skattefrie overføringer og kommunale tjenester utgjør en større andel av inntektene for innvandrere, spesielt for de med flyktningbakgrunn.

Personer uten innvandrerbakgrunn har derimot en høyere andel av inntekten fra lønnsarbeid og skattepliktige trygder. Disse forskjellene er først og fremst en refleks av ulik alderssammensetning, familiestruktur og yrkesdeltagelse blant innvandrere og befolkningen for øvrig. Resultatene viser at det har vært en betydelig vekst i de fleste inntektskomponentene over tid, men uten at den relative fordelingen av disse komponentene har endret seg.

#### Sammenliknbarhet av husholdsinntekter

For å ta hensyn til at individene som utgjør et hushold har anledning til å dele på inntekter og utgifter, summeres inntektene til alle individene bosatt husholdet til husholdsinntekten.

For å sammenlikne de økonomiske ressursene til personer i hushold av forskjellig størrelse og sammensetning tar vi utgangspunkt i OECDs ekvivalensskala som omregner husholdsinntektene til sammenliknbare personinntekter, såkalte ekvivalentinntekter eller inntekter per forbruksenhet. Så justerer vi denne skalaen for variasjon i individuelle behov for offentlige tjenester i tråd med forslagene i Aaberge mfl. (2010).

Etter å ha beregnet de sammenliknbare personinntektene som tilordnes hver person i husholdet kan vi analysere økonomisk fattigdom på individnivå.

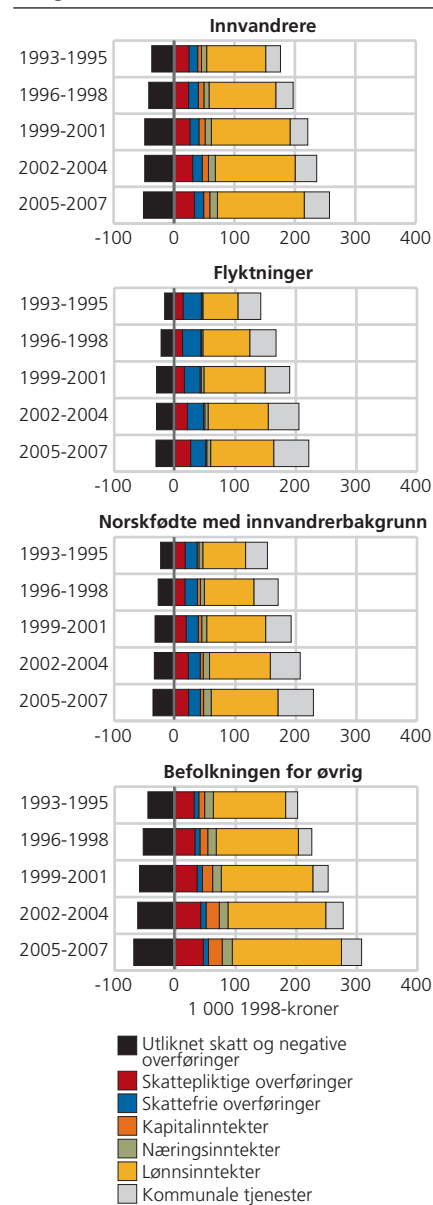
#### Definisjoner

*Innvandrere* defineres som personer som er født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre. *Landbakgrunn* for innvandrere er i hovedsak deres fødeland. Innvandrere som har flukt som innvandringsgrunn, er gruppert som *flyktninger*.

*Norskfødte med innvandrerforeldre* er personer som er født i Norge av to foreldre som er født i utlandet, og som i tillegg har fire besteforeldre som er født i utlandet. Personer som ikke er definert som innvandrere eller norskfødte med innvandrerforeldre, inngår i kategorien *befolkningen for øvrig* eller *personer uten innvandrerbakgrunn*. I likhet med andre studier av fattigdom og lavinntekt ekskluderer vi studenter og formuende (bruttofinanskapital som overstiger tre ganger medianinntekt) fra analysepopulasjonen.



Figur 1. Inntektssammensetning<sup>1</sup> for innvandrere, flyktninger, norskfødte med innvandrerforeldre og befolkningen for øvrig. 1993-2007. 1998-kroner



<sup>1</sup> Resultatene er basert på et utvidet inntektsbegrep som inkluderer verdien av mottatte kommunale tjenester. OECD-skalaen benyttes for å beregne ekvivalentinntekter.

Kilde: Inntektsstatistikk 1993-2007 og KOSTRA, Statistisk sentralbyrå.

### ... og færre er utsatt for fattigdom

I perioden 1993-1995 hadde 19 prosent av innvandrerne så lave husholdsinntekter at de kunne karakteriseres som økonomisk fattige (se tekstboks om sammenliknbarhet av husholdsinntekter), mens andelen fattige var redusert til 12 prosent i perioden 2005-2007. Blant den øvrige delen av befolkningen gikk fattigdomsandelen ned fra 3 til 2 prosent. Dette skyldes en jevn nedgang i andelen fattige mellom 1993 og 2007 for de aller fleste innvandrergруппene (se tabell 1).

Blant personer med flyktningbakgrunn var henholdsvis 22 og 16 prosent fattige i de nevnte periodene. Innvandrere fra Storbritannia, Tyskland, Polen og Russland hadde betydelig lavere andeler fattige enn innvandrere fra landene i Asia og Afrika.

### Betydning av kommunale tjenester

Som tidligere påpekt har vi inkludert verdien av kommunale tjenester i det inntektsbegrepet som benyttes i denne studien. Dette viser seg å ha betydning for resultatene. Andelen fattige blir lavere når vi inkluderer verdien av kommunale tjenester som barnehage, utdanning, helsetjenester og pleie og omsorg i inntektsbegrepet, enn når fattigdomsstudien baseres utelukkende på de observerte kontantinntektene.

For innvandrere fra Pakistan, Irak og Somalia, og for norskfødte med innvandrerbakgrunn, finner vi at kommunale tjenester har en klar utjevneffekt. Andelen fattige i disse grupper går betydelig ned når vi inkluderer verdien av kommunale tjenester i inntektsbegrepet. Resultatene for befolkningen for øvrig påvirkes imidlertid i liten grad av at vi inkluderer verdien av kommunale tjenester i målingen av økonomisk velferd.

Forskjellene i hvordan fattigdoms-estimatene endrer seg på tvers av innvandregrupper kan skyldes ulik alderssammensetning og familiestruktur. For eksempel vil flere barn medføre en økning av skole- og barnehagetjenester. Dette gjelder også norskfødte barn med innvandrerforeldre. Forskjeller i alderssammensetningen har naturligvis også betydning for hvilke offentlige tjenester som etterspørres.

### Botid er avgjørende

Dataene gir også mulighet til å studere sammenhengen mellom botid

Tabell 1. Andel fattige blant innvandrere, flyktninger, norskfødte med innvandrerforeldre og befolkningen for øvrig, etter landbakgrunn. 1993-2007. Prosent

	1993-1995	1996-1998	1999-2001	2002-2004	2005-2007
Innvandrere	19	15	13	13	12
Flyktninger	22	16	14	14	16
Etter landbakgrunn					
Polen	12	10	8	8	8
Storbritannia	15	11	10	8	6
Russland	.	18	10	9	9
Tyrkia	30	28	24	21	19
Tyskland	12	10	8	8	6
Somalia	27	21	21	28	29
Sri Lanka	16	10	9	10	10
Irak	17	23	20	17	24
Iran	21	17	14	13	14
Pakistan	40	33	29	25	22
Vietnam	21	15	11	11	10
Norskfødte med innvandrerbakgrunn	24	19	17	16	15
Befolkningen for øvrig	3	2	2	2	2

Kilde: Inntektsstatistikk, KOSTRA, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2. Andel fattige blant innvandrere, etter ankomstperiode. 1993-2007. Prosent

	Ankomstperiode									
	1971-1975	1976-1980	1981-1985	1986-1989	1990-1992	1993-1995	1996-1998	1999-2001	2002-2004	
1993-1995	18	16	17	22	32	-	-	-	-	-
1996-1998	14	13	13	17	20	18	-	-	-	-
1999-2001	11	11	11	14	16	13	16	-	-	-
2002-2004	10	10	10	14	15	12	14	17	-	-
2005-2007	8	8	9	13	14	12	14	14	14	14

Kilde: Inntektsstatistikk, KOSTRA, Statistisk sentralbyrå.

og sannsynligheten for å bli utsatt for økonomisk fattigdom. Resultatene tyder på at sannsynligheten for å havne under fattigdomsgrensen reduseres med økt botid (se tabell 2), og at dette kan skyldes økte kunnskaper som bidrar til flere og bedre jobbmuligheter.

Dessuten finner vi at det er mindre fattigdom blant nyankomne innvandrere etter enn før tusenårsskiftet. Dette kan skyldes flere forhold, blant annet forskjeller i kvalifikasjoner mellom innvandrere som ankom før og nå (sammensetningseffekter), gunstigere arbeidsmarked og viktige politikkenringer som bedre tilrettelegging av offentlige støtteordninger for nyankomne flyktninger. Dessuten kan det ha skjedd endringer i holdninger til innvandrere blant arbeidsgiverne, som har bidratt til bedre jobbmuligheter.

### Også fattige blant yrkesaktive

Selv om fulltids lønnsarbeid definert ved avtalt arbeidstid over 33 timer per uke normalt har gitt tilstrekkelig inntekt til å unngå økonomisk fattigdom, gjelder ikke dette for alle innvandrere. Særlig utbredt er fenomenet «fattige yrkesaktive» (working-poor) blant innvandrere fra Pakistan, hvor 15 prosent av husholdene med to fulltidsarbeidende voksne var fattige i treårsperioden 1993-1995. I perioden 2005-2007 var denne andelen sunket til 6 prosent. Også blant fulltidsarbeidende innvandrere fra Tyrkia og Somalia er fattigdomsandelene forholdsvis høye. Fattigdom er så å si fraværende blant fulltids yrkesaktive uten innvandrerbakgrunn.

Det er et oppsiktsvekkende funn at noen fulltidsarbeidende innvandrere havner i fattigdom. Dette kan være et resultat av at innvandrere oftere bor i relativt store husholdninger og dermed har flere å dele husholdsinntektene på. Men også at de oftere er sysselsatt i yrker med lave timelønninger eller lave inntekter som selvstendig yrkesaktive, og dermed har lave yrkesinntekter til tross for at de er i fulltidsarbeid. Dette kan også forekomme som følge av systematiske målefeil i datagrunnlaget eller underrapportering av lønnsinntekter ved fulltidsarbeid, som vi kun i liten grad kan spore i registerdataene.

### Mange barn og unge utsatt

Hele 12 prosent av innvandrerbarna levde i 2005-2007 i hushold som rådte over så små økonomiske ressurser at de ble karakterisert som fattige. Dette var en økning på 2 prosentpoeng fra perioden 1998-2001, men en nedgang på 4 prosentpoeng fra perioden 1993-1995. Av barna med innvandrerbakgrunn i alderen 13-18 år var 13 prosent utsatt for økonomisk fattigdom i perioden 2005-2007, mens dette gjaldt 15 prosent av ungdom i alderen 19-24 år.

De høyeste andelene fattige barn under 13 år lever i hushold med innvandrerbakgrunn fra Pakistan, Irak og Tyrkia. Her opplevde henholdsvis 27, 25 og 23 prosent av barna økonomisk fattigdom i perioden 2005-2007. I en rekke andre innvandrergrupper opplevde mer enn 10 prosent av barna økonomisk fattigdom i denne perioden.

### Fattigdom vedvarer blant innvandrere

Etter å ha beskrevet utviklingen i økonomisk fattigdom blant ulike grupper av innvandrere er et naturlig neste spørsmål om fattigdom varer ved eller ikke. Resultatene i tabell 3 viser at 42 prosent av

#### Fattigdomsgrense

Standard praksis i de fleste europeiske land er å benytte en *landspesifikk fattigdomsgrense* hvor grensen for fattigdom blir bestemt som halvparten av medianinntekten i fordelingen av inntektene til individene i landet, etter at husholdsinntektene er blitt omregnet til sammenliknbare personinntekter ved hjelp av en ekvivalensskala.

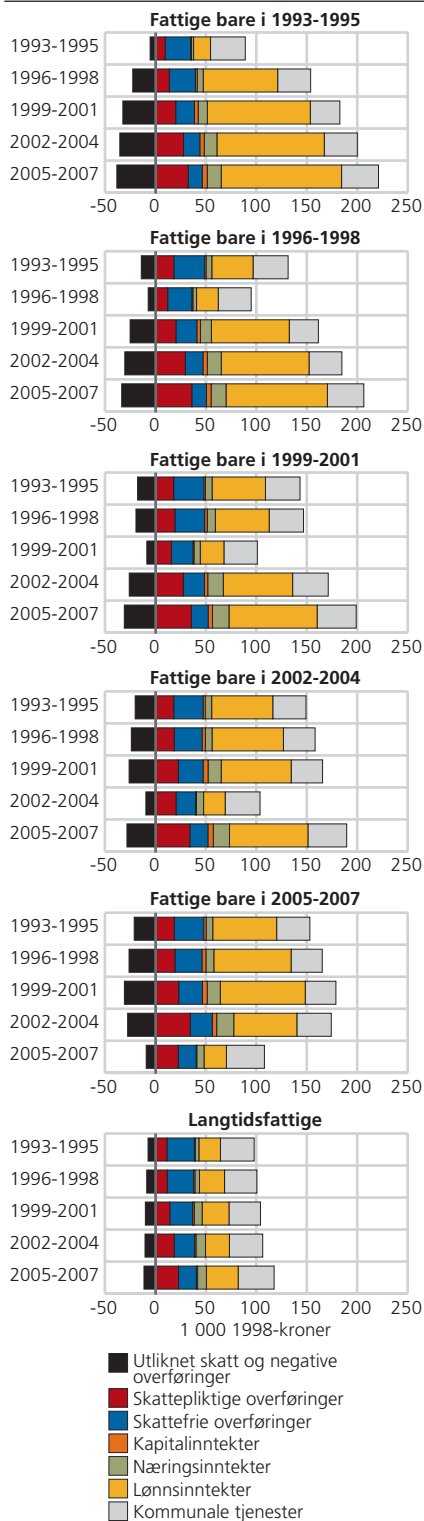
I denne studien benytter vi derimot *regionspesifikke fattigdomsgrenser* (se Mogstad mfl. 2007). Det betyr at medianinntekten i fordelingen av individuelle ekvivalentinntekter i den regionen individet er bosatt i, benyttes som grunnlag for bestemmelse av fattigdomsgrensene.

En person blir identifisert som fattig dersom inntekten er mindre enn halvparten av medianinntekten i den regionen vedkommende bor i. Ved å bruke regionsspesifikke fattigdomsgrenser tar vi hensyn til at individer bosatt ulike steder kan stå overfor ulikt prisnivå og dermed ha ulike forbruksmulighetene. Regioninndelingen er redegjort for i Bhuller (2009).





Figur 2. **Inntektssammensetningen<sup>1</sup> for innvandrere som skifter fattigdomsstatus. 1993-2007. 1998-kroner**



<sup>1</sup> Se fotnote i figur 1. Kun personer som var bosatt i Norge hele perioden 1993-2007 er tatt med i beregningene.  
Kilde: Inntektsstatistikk 1993-2007 og KOSTRA, Statistisk sentralbyrå.

innvandrerne som var fattige i 1993-1995, også var fattige i 1996-1998, mens den tilsvarende andelen for den øvrige befolkningen var 30 prosent. Videre finner vi at 25 prosent av innvandrerne som var fattige i 1993-1995, også var fattige i 2005-2007, mens dette gjaldt 11 prosent av den øvrige befolkningen.

I tillegg til å ha betydelig høyere sannsynlighet for å bli utsatt for fattigdom viser altså våre resultater at innvandrere også er betydelig mer utsatt for vedvarende fattigdom enn befolkningen for øvrig. For enkelte grupper av innvandrere finner vi at andelen som blir værende i fattigdom etter 10 år, er dobbelt så stor som for den øvrige befolkningen. Disse resultatene tyder på at innvandrere på mer permanent basis vil være betydelig overrepresentert blant de økonomisk fattige i Norge.

En viktig, men krevende, problemstilling er å identifisere årsakene til inn- og utstrømning av fattigdom. Naturligvis vil en slik målsetting kreve mer dyptpløyende analyser enn en ren deskriptiv studie. Vi kan likevel bidra til et mer utfyllende bilde av mobiliteten inn og ut av fattigdom ved å beskrive endringene i inntektssammensetningen til dem som gikk fra å være fattige til å bli ikke-fattige. Figur 2 viser inntektssammensetningen til individer som var bosatt i Norge i hele perioden 1993-2007, og som enten var fattige i treårsperioden 1993-1995, men ikke var fattige de andre periodene, eller var fattige i perioden 2005-2007, men ikke ellers, og så videre.

### Lønnsinntektene har mest å si

Det viser seg at endringer i fattigdomsstatus henger nøye sammen med endringer i lønnsinntekt, mens mottatte kontantoverføringer og kommunale tjenester endrer seg lite som følge av endring i fattigdomsstatus. Innstrømning til fattigdom henger derfor ofte sammen med bortfall av lønnsinntekter, mens utstrømning av fattigdom henger sammen med økte lønnsinntekter. Vi finner videre at individer som kommer seg ut av fattigdom og forblir ikke-fattige over flere perioder, mer permanent har oppnådd økte lønnsinntekter, mens individer som mer permanent havner i fattigdom som oftest har forholdsvis lave eller ingen lønnsinntekter. Vi ser også at de langtidspolite har stabilt lave inntekter gjennom hele perioden.

Tidligere studier av Epland (2005) og Andersen og Sivertstøl (2010) peker også på endringer i husholdstilknytning som en mulig faktor bak bevegelsene inn og ut av fattigdom, definert som lavinntekt, i tillegg til endringer i yrkesaktivitet. Det er naturligvis ikke utenkelig at endringer i sammensetningen av husholdet, eksempelvis ved familiegjenforening, kan ha betydning for strømmingene inn og ut av økonomisk fattigdom. Å identifisere effekten av enkelt-

Tabell 3. **Varigheten av fattigdom blant innvandrere. 1993-2007.<sup>1</sup> Prosent**

	Innvandrere					Befolkningen for øvrig				
	1993-1995	1996-1998	1999-2001	2002-2004	2005-2007	1993-1995	1996-1998	1999-2001	2002-2004	2005-2007
1993-1995	100	42	31	27	25	100	30	20	14	11
1996-1998	52	100	49	38	33	38	100	37	22	16
1999-2001	45	57	100	55	43	27	40	100	37	23
2002-2004	40	45	56	100	56	17	21	33	100	34
2005-2007	36	39	44	57	100	14	16	21	36	100

<sup>1</sup> Kun personer bosatt i hele perioden 1993-2007 er tatt med i beregningene.

Kilde: Inntektsstatistikk, KOSTRA, Statistisk sentralbyrå.

faktorer på fattigdom er imidlertid en krevende oppgave som forutsetter bruk av mer avanserte analysemetoder enn de som benyttes i denne studien.

### Mer utsatt for langtidsfattigdom

Innvandrere er betydelig mer utsatt for langvarig økonomisk fattigdom enn befolkningen for øvrig – også når inntekt er definert som summen av kontantinntekter og verdien av kommunale tjenester for hele perioden 1993-2007. Etter OECDs målemetode (se tekstboks om sammenliknbarhet av husholdsinntekter) er hele 8 prosent av innvandrerne og 10 prosent av flyktningene i Norge langtidsfattige, mens dette kun gjelder 1 prosent av befolkningen uten innvandrerbakgrunn.

Beregningene av andelen langtidsfattige tar utgangspunkt i summen av årlige inntekter i perioden 1993-2007. Den skjeve fordelingen henger sammen med at innvandrere som opplever økonomisk fattigdom i en bestemt treårsperiode, også har relativt høy sannsynlighet for å bli værende fattige i de påfølgende treårsperiodene. Imidlertid er det forskjeller mellom innvandrere fra ulike land. Blant innvandrere fra Somalia hadde 23 prosent så lav inntekt i perioden 1993-2007 at de ble definert som langtidsfattige. Blant innvandrerne fra Pakistan var 17 prosent langtidsfattige, mens 15 prosent av innvandrerne fra Irak og Tyrkia opplevde langtidsfattigdom.

### Behov for mer forskning?

De empiriske resultatene i denne artikkelen viser at andelen av innvandrerne som har vært utsatt for økonomisk fattigdom, var lavere i 2005-2007 enn den var i 1993-1995. Dette skyldes først og fremst økte lønnsinntekter. Økt botid fører også til at flere kommer seg ut av økonomisk fattigdom. Likevel har fattigdom i større grad en varig karakter blant innvandrere enn blant den øvrige befolkningen. Våre resultater tyder også på at lav yrkesaktivitet i et hushold med stor sannsynlighet vil føre til økonomisk fattigdom for alle personer som tilhører husholdet, men vi finner også relativt høye fattigdomsandel blant enkelte grupper av heltidsarbeidende innvandrere (working-poor).

Et interessant spørsmål er om målrettede arbeidsmarkedstiltak kombinert med redusert skatt for personer med lave inntekter vil øke sysselsettingen blant innvandrerne og dermed også bidra til å redusere fattigdommen? Utforming av arbeidsmarkedstiltak som gjør det lettere for disse gruppene å gjennomføre jobbsøking, ved siden av språkopplæring og godkjennelse av tidligere utdanningskompetanse, kan som påpekt av OECD (2009) være tiltak som vil ha positiv effekt på yrkesdeltagelsen til innvandrere og dermed kunne bidra til reduksjon i økonomisk fattigdom. Men for å evaluere effekten av slike tiltak kreves det grundigere og mer dyptpløyende analyser enn det som har vært formålet med denne artikkelen.

Artikkelen bygger på Rapporten 32/2010, Statistisk sentralbyrå, *Vedvarende økonomisk fattigdom blant innvandrere* (Bhuller og Aaberge 2010), finansiert av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD).

### Referanser

- Andersen, A.S. og Ø. Sivertstøl (2010): *Tilgang, avgang og kontinuitet i lavinntekt*, Rapporten 34/2010, Statistisk sentralbyrå.
- Bhuller, M. (2009): *Inndeling av Norge i arbeidsmarkedregioner*, Notater 2009/24, Statistisk sentralbyrå.
- Bhuller, M. og R. Aaberge (2010): *Vedvarende økonomisk fattigdom blant innvandrere. En empirisk analyse for perioden 1993-2007*, Rapporten 32/2010, Statistisk sentralbyrå.
- Epland, J. (2005): *Veier inn i og ut av fattigdom: Inntektsmobilitet blant lavinntektsushold*, Rapporten 2005/16, Statistisk sentralbyrå.
- Mogstad, M., A. Langørgen, og R. Aaberge (2007): «Region-specific versus Country-specific Poverty Lines in Analysis of Poverty», *Journal of Economic Inequality*, 5, 115-122.
- OECD (2009): *OECD Reviews of Migrant Education*, Norway.
- Østby, L. (2010): *Innvandrere med lavinntekt*, Rapporten 5/2010, Statistisk sentralbyrå.
- Aaberge, R., M. Bhuller, A. Langørgen og M. Mogstad (2010): «The Distributional Impact of Public Services when Needs Differ», *Journal of Public Economics*, 94, 549-562.